

Na temelju članka 17. Odluke o javnim priznanjima Grada Đurđevca ("Službene novine Grada Đurđevca", broj 4/98., 2/02., 1/03. i 1/10.), članka 8. stavka 1. i članka 29. Statuta Grada Đurđevca ("Službene novine Grada Đurđevca", broj 3/09., 1/13. i 5/14. – pročišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Đurđevca na 16. sjednici održanoj 15. ožujka 2016., donijelo je

ODLUKU o dodjeli javnih priznanja Grada Đurđevca

Članak 1.

U povodu Dana Grada Đurđevca, 23. travnja 2016. godine, dodjeljuju se javna priznanja Grada Đurđevca.

Članak 2.

Javna priznanja dodjeljuju se na sljedeći način:

1. Javno priznanje Počasni građanin Grada Đurđevca dodjeljuje se gospodinu Mili Dedakoviću.

Mile Dedaković rođen je 4. srpnja 1951. godine u Nijemcima, malom srijemskom selu. Nakon završene osnovne škole upisao je Vojnu zrakoplovnu gimnaziju u Mostaru, a nakon uspješno položene mature Zrakoplovnu akademiju u Zadru. Po završetku Akademije Mile Dedaković promaknut je u čin potporučnika. Vojnu karijeru započeo je u Cerklju Ob Krki, gdje se nalazila baza 82. zrakoplovne brigade, potom je 1973. godine premješten u Brežice, 1975. godine dobio je premještaj na Pleso, a nakon toga u Bihać, gdje je promaknut u čin kapetana prve klase. Od 1983. godine raspoređen je u Zagreb, gdje nastavlja sa školovanjem te nakon dvije godine dobiva čin majora. Po završetku Zapovjedno-stožerne akademije raspoređen je na novi posao u Odjel za zračno motrenje i navođenje u Zagrebu gdje radi na izboru i ocjenjivanju radarskih položaja na području Zagreba i sjeverozapadne Hrvatske. Godine 1988. Mile Dedaković premješten je u zapovjedništvo Pete armijske oblasti gdje ubrzo postaje načelnik Službe za zračno motrenje i navođenje. Tamo se upoznao s mogućim scenarijima u slučaju odvajanja Slovenije i Hrvatske iz Jugoslavije koji su obuhvaćali primjenu oružane sile. Početkom 1991. godine u Zapovjedništvu službuju dva Hrvata Mile Dedaković i general Petar Stipetić, ali ne sudjeluju više u operativnom radu Zapovjedništva, te polovicom kolovoza Mile Dedaković napušta JNA i pristupa Zboru narodne garde. Krajem kolovoza dobiva svoj prvi zadatak ... Vukovar.

Zadatak organiziranja obrane grada Vukovara bio je dodijeljen Mili Dedakoviću iz nekoliko razloga: prije svega radi njegove neupitne stručnosti, a zatim i već ranije dokazane požrtvornosti i domoljublja. Kako je i rodom s tog područja, nadređeni su znali da će Mile poznavajući karakter i mentalitet ondašnjih ljudi ubrzo pronaći zajednički jezik i uspostaviti zapovjedni lanac. No, Mile Dedaković je krajem kolovoza te 1991. godine, prvi puta u životu doista vidio Vukovar. Do tada nepoznanica – Vukovar – njegovi ljudi, ulice, a prije sve neprijatelj u neposrednoj blizini, primorali su Dedakovića da krajnje ozbiljno i profesionalno u najkraćem vremenskom roku upozna situaciju u kojoj se Vukovar našao, a situacije nije

mogla biti lošija. Opskrba hranom, ljudstvom i oružjem gotovo je prestala. Vojne pošiljke koje su krenule put Vukovara ili uopće nisu stigle do svog cilja ili su bile preraspodijeljene u druge gradove kroz koje su prolazile. Vukovar je prije svega zahvaljujući svojim braniteljima, koji su se svakodnevno dokazivali odbijajući sve učestalije i snažnije neprijateljske napade, polako počeo privlačiti pažnju hrvatske javnosti. Opsadu grada Vukovara i svakodnevne bezočne napade na grad i civile koji su trajali od rujna do pada Vukovara 18. studenoga 1991. godine, nitko nije mogao predvidjeti ni u najgorem scenariju.

Vukovaru je bio potreban vojni profesionalac, netko tko će znati procijeniti situaciju i pronaći odgovarajuća rješenja za situaciju koja se pogoršavala iz dana u dan. Grad heroj je dobio i više od toga. Mile Dedaković – Jastrebović, ne samo što je uspostavio obranu grada heroja koji je uporno odolijevao desecima tisuća pripadnika neprijateljske vojske i paravojnih postrojbi, već je time obranio i ostatak Hrvatske. Prema prvotnom planu Vukovar je trebao postati glavnim gradom „Krajine“, a planirana akcija okupacije grada trebala je biti dovršena u svega jednom danu, da bi se nakon toga moglo krenuti dalje prema Zagrebu i Varaždinu. No, zahvaljujući nadljudskim naporima, odlučnosti, ali i ogromnoj požrtvornosti hrvatskih branitelja, srpski su agresori lomili svoje zube na obrani Vukovara punih 87 dana. Ta nepuna tri mjeseca su Hrvatskoj donijela prijeko potrebno vrijeme da organizira svoju obranu, nabavi naoružanje i organizira ljudstvo kojim se zaustavio agresor.

Vukovar je na kraju pao, ali njegova žrtva nije bila uzaludna. Mile Dedaković Jastrebović, zajedno sa svojim suborcima iz dana u dan odolijevao je napadima višestruko brojčano nadmoćnijeg neprijatelja. Uvidjevši da se Vukovaru približava neminovan pad, a kako brojni apeli za pomoć i dopremanje oružja, lijekova i prije svega ljudstva nisu urodili plodom, Mile Dedaković Jastrebović polovicom listopada vrši proboj prema Vinkovcima gdje preuzima zapovjedništvo i usmjerava sve raspoložive snage i sredstva prema Vukovaru, ne bi li obranu grada i proboj opsade bio izvršen izvana. Operacije oslobađanja opsade Vukovara najvjerojatnije bi urodile plodom da se u njihov tijek nije umiješala politika i ultimatum Europske zajednice. Dedaković je bio nemoćan, a Vukovar osuđen na agoniju i odbrojanje dana do konačnog pada. Nakon pada Vukovara, Dedaković je bio uhićen i odveden u Zagreb, gdje je bio podvrgnut višednevnom premlaćivanju i ispitivanju od strane „Komisije za Vukovar“. Glavne optužbe koje su mu se stavljale na teret bile su da je upravo on glavni krivac za pad Vukovara. Jedan od najvećih heroja Domovinskog rata tako neočekivano postaje glavnim krivcem za pad grada kojega je svim silama nastojao obraniti. Sve optužbe na račun Mile Dedakovića odbacio je Vrhovni sud Republike Hrvatske, ali gorak okus tih zbivanja nikad nije razjašnjen hrvatskoj javnosti.

Nakon završetka rata Mile Dedaković Jastrebović započeo je svoj novi život poljoprivrednika i voćara u našoj đurđevačkoj Podravini u mjestu Ferdinandovcu, gdje je zajedno sa suprugom Terezijom i djecom više od dvadeset godina vrijedno radio na plantažama u kojima je uzgajao sve vrste voća, a pretežito jabuke, te je bio uzorni član Udruge proizvođača jabuka Zagrebački prsten. Velika je čast našeg grada u kojeg je Mile Dedaković Jastrebović gotovo svakodnevno zalazio kao i naših stanovnika što su imali prilike osobno sresti, upoznati se i popričati s jednom od najvećih legendi Domovinskog rata. Miran život u Podravini i bavljenje proizvodnjom voća prestaje narušavanjem zdravstvenog stanja zbog čega je primoran preseliti na more gdje i danas živi u Novigradu pokraj Zadra.

Zbog iznimnih zasluga u Domovinskom ratu, dodjeljuje se javno priznanje Počasni građanin Grada Đurđevca, hrvatskom ratnom vojnom invalidu i heroju Domovinskog rata, legendarnom zapovjedniku obrane Vukovara Mili Dedakoviću Jastreboviću.

2. Javno priznanje Zlatna plaketa "Sveti Juraj" dodjeljuje se:

- Sportskom savezu osoba s invaliditetom Đurđevac, povodom 50 godina osnivanja i djelovanja.

Godine 1965. u Đurđevcu se skupila grupa entuzijasta i osnovala sportsku udrugu za sve sportaše s invaliditetom u Đurđevcu pod nazivom: Društvo za rekreaciju i fizički odgoj invalidnih osoba Đurđevac. Društvo je odmah formiralo ekipe sportaša s invaliditetom u streljaštvu, staznoj kuglani, šahu, sportskom ribolovu, atletici, plivanju, stolnom tenisu te u visećoj kuglani i pikadu. Od te godine Društvo je nekoliko puta mijenjalo naziv sukladno važećim zakonima, te od 2006. godine djeluje pod sadašnjim nazivom Sportski savez osoba s invaliditetom Đurđevac.

Od svog osnutka udruga je postizala vrhunske rezultate, te u arhivi ima više stotina osvojenih pehara, medalja i priznanja, a godine 1984. primila je priznanje Općine Đurđevac povodom 20 godina rada i poslovanja. U posljednjih 5 godina na državnim prvenstvima udruga je najbrojnija i rezultatski najjača ekipa, odnosno prva uz osvajanje prelaznog pehara u trajno vlasništvo.

Savez je od osnutka član krovne organizacije za sport osoba s invaliditetom, a danas je član Hrvatskog paraolimpijskog odbora. Savez danas broji oko stotinu članova, redovni je član Zajednice sportskih udruga Grada Đurđevca, a dobru suradnju ima i s medijima te lokalnom zajednicom.

Za ostvarene vrhunske rezultate na državnim prvenstvima, a povodom 50 godina osnivanja i djelovanja, Sportskom savezu osoba s invaliditetom Đurđevac dodjeljuje se Javno priznanje Zlatna plaketa „Sveti Juraj“.

- Gospodinu Krunoslavu Jakupčiću iz Zagreba za izuzetna ostvarenja u području gospodarstva.

Krunoslav Jakupčić rođen je 20. svibnja 1957. godine u Đurđevcu. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Đurđevcu, a Šumarski fakultet u Zagrebu. Nakon diplome, zaposlio se je u Šumskom gospodarstvu Koprivnica, Šumarija Đurđevac, a kasnije je radio i u Šumarijama Repaš i Križevci, Upravi šuma Koprivnica i Zagreb te u Direkciji Hrvatskih šuma u Zagrebu.

Njegov rad obilježili su stručnost, marljivost i predanost stalnom učenju što je uzrokovalo uspješnu karijeru. U svom dosadašnjem radu Krunoslav Jakupčić upoznao je i unaprijedio sve stručne poslove u šumarstvu. Danas sa 33 godine radnog iskustva najuspješniji je voditelj Uprave šuma, Podružnice Zagreb, koja pokriva četiri parka prirode, a pored toga za Grad Zagreb gospodari i njegovim park - šumama kao i parkom Maksimir, spomenikom parkovne arhitekture. Uz svu složenost poslova, gospodin Jakupčić kao voditelj Uprave šuma, Podružnice Zagreb, ostvaruje izvanredne poslovne rezultate. Cijenjen je među svojim zaposlenicima, kao i od strane poslovnih partnera i rukovodećih struktura Grada Zagreba.

U vrijeme kad je živio u Đurđevcu, pored rada u struci, Krunoslav Jakupčić ostavio je značajan trag u košarci. Igrao je za Košarkaški klub „Mladost“ od njegovog osnutka 1972. godine do 1987. godine, a kasnije je bio trener kadeta do 1990.

Gospodin Krunoslav Jakupčić aktivno i nesebično podupire sva značajnija događanja u Klubu Podravaca u Zagrebu, posebno s područja kulture, čime širi ugled grada Đurđevca i ovog dijela Podravine.

Za izuzetna ostvarenja u području gospodarstva, sporta i drugih društvenih djelatnosti, gospodinu Krunoslavu Jakupčiću dodjeljuje se Javno priznanje Zlatna plaketa „Sveti Juraj“.

- Gospodinu Đuri Tomrlinu iz Đurđevca za izuzetan doprinos razvoju sporta u Gradu Đurđevcu.

Đuro Tomrlin rođen je 1949. godine u Đurđevcu. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Đurđevcu, a nakon toga Pedagošku akademiju.

Od rane mladosti počeo se baviti raznim sportovima. Krenuo je s nogometom u Nogometnom klubu „Graničar“ u kojem je igrao od svoje 9. pa sve do 25. godine. Paralelno s nogometom počeo se baviti streljaštvom. Kao strijelac postigao je zapažene rezultate zračnom puškom u pionirskoj konkurenciji. Godine 1963. Đuro Tomrlin bio je dvostruki prvak Hrvatske u pojedinačnoj i ekipnoj konkurenciji. Osim streljaštva i nogometa igrao je i šah te nastupao u Šahovskom klubu Đurđevac.

Odlaskom na studij sa 19 godina, prvi puta susreo se je s košarkom, te je jedan od osnivača Košarkaškog kluba „Mladost“ Đurđevac. Godine 1974. započeo je trenersku karijeru u Košarkaškom klubu „Mladost“ koja traje do današnjih dana. Pored Košarkaškog kluba „Mladost“ trenirao je i košarkaše Košarkaškog kluba „Podravac“ iz Virja i Košarkaškog kluba „Bjelovar“.

Paralelno s trenerskim poslom, dvije je godine bio predsjednik Košarkaškog kluba „Mladost“, a u jednom mandatu vršio je i funkciju predsjednika Saveza školskih sportskih klubova Koprivničko-križevačke županije.

Gospodin Đuro Tomrlin u zasluženosti je učiteljskoj mirovini, no i danas je društveno aktivan, te obnaša dužnost predsjednika Zajednice sportskih udruga Grada Đurđevca, a aktivan je kao trener u Košarkaškom klubu „Mladost“ Đurđevac.

Za izuzetan doprinos u razvoju sporta u Gradu Đurđevcu, gospodinu Đuri Tomrlinu dodjeljuje se Javno priznanje Zlatna plaketa „Sveti Juraj“.

3. Javno priznanje Nagrada za životno djelo dodjeljuje se gospođi Anđeli Lenhard Antolin iz Đurđevca.

Anđela Lenhard Antolin rođena je 1948. godine u Đurđevcu, gdje je završila gimnaziju. Na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu završila je studij hrvatskog jezika i književnosti, a novinarstvo je diplomirala na Institutu za novinarstvo u Beogradu.

Profesionalnu karijeru započela je u Radio Đurđevcu, u kojem je od prvog dana bila spiker, voditelj i novinar. Sedamdesetih godina radila je kao novinar-dopisnik u Glasu Podravine, a potom se vraća u Radio Đurđevac kao prvi đurđevački profesionalni novinar. U dugogodišnjoj novinarskoj karijeri bila je glavni i odgovorni urednik Radio Đurđevca, direktor đurđevačkog Informativnog centra i Radio Đurđevca, a uz to član Hrvatskog novinarskog društva, suradnik i dopisnik Drugog programa Radio Zagreba, Prvog programa Hrvatskog radija, Večernjeg lista, Đurđevačkog vjesnika, Glasa Podravine, Vjesnika, a u Areni je 1985. godine objavila i serijal „Istinitih priča iz sudnice“.

Za vrijeme Domovinskog rata, Anđela Lenhard Antolin, bila je jedna od prvih u lancu na uspostavi radijskog informativnog prstena u nametnutoj informativnoj blokadi, a ujedno i jedna od posljednjih novinara koji je komunicirao sa Sinišom Glavaševićem. U isto vrijeme bila je autorica serije emisija „Poklon ljubavi“ koje su pokrenule đurđevačku Podravinu na humanitarne akcije za branitelje, prognanike, invalide, ranjenike, a nakon rata za prikupljanje

pomoći bolesnima i siromašnima. Dobitnica je profesionalne nagrade struke, prestižnog „Zlatnog mikrofona“ u kategoriji najboljih radijskih voditelja u Hrvatskoj, te urednica i voditeljica na županijskom radiju Koprivnici. Čitavo to vrijeme je bila i dopisnica Večernjeg lista, te Z1 televizije, Podravske lista, Regionala i dr.

Autorica je knjige poezije na kajkavskom „Molitva po čkoma“, a suautorica je knjiga „Album Tomerlin“ „Liga protiv raka“ i „Lokalni radio Podravine“. Kao zagovornica promicanja podravske gastronomije, urednica je tri kuharice, autorica brojnih predgovora u knjigama i katalogima podravskih autora i slikara, a glasnogovornica je i aktivna u Ligi protiv raka Koprivničko-križevačke županije. Oslikava keramiku pučkom ornamentikom te preko samostalnih i skupnih izložbi u Zagrebu, Đurđevcu, Bjelovaru, Virju, Rastokama, Slatini, Koprivnici, čuva i promiče tradicijsku baštinu podravskih žena.

U čitavom svojem novinarskom radu, Anđela Lenhard Antolin najponosnija je na svoj humanitarni rad, jer je u svojim emisijama animirala slušateljstvo i čitatelje, te sasvim konkretno organizirala prikupljanje najrazličitijih vidova pomoći za one kojima je pomoć bila najpotrebnija. Rezultat brojnih jednosatnih emisija, serijala „Dobro je činiti dobro“, „Torta ljubavi“, „Dar ljubavi“ i novinskih tekstova bila je izravna pomoć bolesnima, siromašnima, djeci, starima, ranjenicima, prognanicima i izbjeglicama. U brojnim humanitarnim akcijama, organiziranjem prodajnih izložbi, ručnih radova, prikupljanjem namještaja, opreme, hrane, Anđela Lenhard Antolin uz pomoć slušatelja i čitatelja, pomogla je brojnim obiteljima, pojedincima i ustanovama.

Na mnogobrojnim priredbama i manifestacijama u Đurđevcu i đurđevačkoj Podravini, te Koprivničko-križevačkoj županiji Anđela Lenhard Antolin je i danas voditeljica i moderatorica. Kao dugogodišnja članica Organizacijskog odbora Legende o Picokima, Anđela Lenhard Antolin je u ovoj najznačajnijoj turističkoj manifestaciji sudjelovala na razne načine, od samih njezinih početaka. Godine 2008. osmišljavanjem i svojim načinom prezentacije „Picokijade“ i Đurđevca kao Grada Picoka, Anđela Lenhard Antolin uvelike je pomogla da Đurđevac i „Picokijada“ prvo postanu hrvatski pobjednici, a potom u Bordeauxu i dobiju prestižnu titulu Europske destinacije turističke izvrsnosti. I nakon dobivanja ove važne nagrade, nastavila je s promidžbom đurđevačkih turističkih potencijala i razvijanjem turističkog brenda Đurđevca, kroz novinske tekstove, radijske emisije te osobito zapaženim prezentacijama u Svetom Martinu na Muri, Bordeauxu, Opatiji, Zagrebu, New Yorku.

Anđela Lenhard Antolin dobitnica je javnog priznanja Grada Đurđevca Zlatna plaketa „Sveti Juraj“ te Zahvalnice Koprivničko-križevačke županije.

Za ostvarene uspjehe u dugogodišnjem novinarskom, humanitarnom i društvenom radu te radu na promicanju turističkih potencijala Đurđevca, đurđevačke Podravine i Koprivničko-križevačke županije, Anđeli Lenhard Antolin dodjeljuje se javno priznanje Nagrada za životno djelo.

4. Javno priznanje Povelja Grada Đurđevca dodjeljuje se:

- **Ljekarnama Štefanić iz Đurđevca, za ostvarene rezultate na području unapređenja zdravlja i ljekarničke skrbi.**

Ljekarne Štefanić su privatna zdravstvena ustanova, osnovana 1995. godine, koja obavlja ljekarničku djelatnost unutar primarne zdravstvene zaštite u sklopu osnovne mreže zdravstvene djelatnosti, čime se osigurava dostupnost ljekarničke usluge korisnicima.

Građanima je često ljekarna prvo mjesto doticaja sa zdravstvenim sustavom i nada bolesniku da će mu se pružiti kvalitetna zdravstvena pomoć. U Ljekarnama Štefanić je više od

dvadeset farmaceuta i farmaceutskih tehničara steklo stručna znanja i vještine ljekarničke skrbi, odrađujući svoj pripravnički staž.

Ljekarna u Đurđevcu preuređena je 2015. godine, kako bi bila dostupna osobama s invaliditetom i udovoljavala svim relevantnim uvjetima za modernu ljekarnu, te danas predstavlja ugodan i funkcionalan prostor. Ljekarne Štefanić uvele su ISO standard 2008. i informatički su opremljene te povezane u centralni sustav opskrbe kako bi lijekovi bili bolje dostupni pacijentima. Ljekarne Štefanić aktivne su u humanitarnim akcijama, pomažu sportske organizacije i kulturne manifestacije u Gradu Đurđevcu. U 2015. godini Ljekarne Štefanić proslavile su 20 – tu obljetnicu djelovanja.

Za dosadašnji rad i ostvarene rezultate Ljekarnama Štefanić dodjeljuje se Javno priznanje Povelja Grada Đurđevca.

- Gospodinu Nikoli Ciku iz Đurđevca za promociju zavičajne povijesti.

Magistar povijesti Nikola Cik rođen je 1990. u Đurđevcu, gdje je završio osnovnu školu i opću gimnaziju. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na studiju povijesti i to istraživačko i nastavničko usmjerenje. Dobitnik je Rektorove nagrade u akademskoj 2012./2013. godini za studentski rad pod naslovom „Između pijeska i vode: prinosi ekohistoriji Đurđevca“.

Objavio je niz znanstvenih i stručnih članaka, prikaza knjiga i radova, redovito održava javna predavanja na teme zavičajne povijesti u suradnji s kulturnim institucijama u Đurđevcu i Podravini. Sudjeluje na znanstvenim skupovima i radi na promociji zavičajne povijesti organiziranjem javnih predavanja, obilježavanjem važnih obljetnica i promocija, priprema radio emisije, a održava i internetski portal Podravske širine.

Za rad na promociji zavičajne povijesti, istraživanju ekohistorije, povijesne demografije i genealogije, gospodinu Nikoli Ciku dodjeljuje se Javno priznanje Povelja Grada Đurđevca.

- Gospodinu Ivanu Domišljanoviću, dobrovoljnom darivatelju krvi, za darovanih 100 doza krvi.

Ivan Domišljanović rođen je 29. listopada 1952. godine. Školovao se je u Đurđevcu, Koprivnici i Virovitici, a veći dio radnog vijeka radio je u tvornici Bilokalnik u Đurđevcu. Upravo je u Bilokalniku prvi puta dobrovoljno darivao krv i to 1. rujna 1981. godine. Od tada je redovno darivao krv, a do kraja 2015. godine krv je darovao 100 puta.

Upravo zahvaljujući njegovom nesebičnom darivanju krvi, mnogo ljudskih života je spašeno i mnogo bolesnih osoba ozdravljeno.

Za dobrovoljno darivanje krvi do sada je primio nekoliko priznanja Hrvatskog crvenog križa, Gradskog društva Crvenog križa Đurđevac.

Za iskazanu plemenitost, humanost i ljubav prema čovjeku, gospodinu Ivanu Domišljanoviću dodjeljuje se javno priznanje Povelja Grada Đurđevca.

Članak 3.

Javna priznanja iz članka 2. ove Odluke uručit će se dobitnicima na svečanoj sjednici, povodom Dana Grada Đurđevca.

Članak 4.

Ova Odluka objavit će se u "Službenim novinama Grada Đurđevca".

GRADSKO VIJEĆE GRADA ĐURĐEVCA

KLASA: 060-01/16-02/01
UR.BROJ: 2137/03-01-01/03-16-11
Đurđevac, 15. ožujka 2016.

Predsjednik
Gradskog vijeća
Marijan Ružman

O b r a z l o Ź e n j e

Odbor za dodjelu javnih priznanja Gradskog vijeća Grada Đurđevca uputio je 14. siječnja 2016. godine svim ovlaštenim predlagateljima, Javni poziv za dostavu prijedloga za dodjelu javnih priznanja Grada Đurđevca, s rokom podnošenja prijedloga do 2. veljače 2016. godine.

Javni poziv objavljen je u Podravskom listu u broju od 18. siječnja 2016. godine, na oglasnoj ploči u zgradi Grada Đurđevca, S. Radića 1 u Đurđevcu, na web stranicama Grada Đurđevca www.djurdjevac.hr i čitan je u programu Podravskog radija - Radio Đurđevca.

U roku određenom Javnim pozivom, pristiglo je ukupno 8 prijedloga za dodjelu javnih priznanja fizičkim i pravnim osobama.

Prijedlozi su razmatrani na sjednici Odbora održanoj dana 5. veljače 2016. godine.

Za dodjelu javnog priznanja Počasni građanin Grada Đurđevca pristigao je jedan prijedlog:

- prijedlog Udruge Hrvatskih vojnih invalida Domovinskog rata Đurđevac za dodjelu javnog priznanja Mili Dedakoviću.

Nakon razmatranja prijedloga, a uvažavajući razloge predlaganja kandidata, članovi Odbora predlažu Gradskom vijeću **dodjelu javnog priznanja Počasni građanin Grada Đurđevca gospodinu Mili Dedakoviću.**

Za dodjelu javnog priznanja Zlatna plaketa "Sveti Juraj" pristigla su tri prijedloga i to:

- prijedlog Gradskog društva osoba s invaliditetom Đurđevac za dodjelu priznanja Sportskom savezu osoba s invaliditetom Đurđevac,
- prijedlog Ivana Hodića za dodjelu priznanja Zlatna plaketa „Sveti Juraj“ Krunoslavu Jakupčiću iz Zagreba,
- prijedlog Zajednice sportskih udruga Grada Đurđevca za dodjelu priznanja Zlatna plaketa „Sveti Juraj“ Đuri Tomrlinu iz Đurđevca.

Sukladno Odluci o javnim priznanjima Grada Đurđevca svake godine mogu se dodijeliti najviše tri Zlatne plakete.

Uvažavajući razloge predlaganja kandidata, članovi Odbora predlažu Gradskom vijeću dodjelu priznanja **Zlatna plaketa „Sveti Juraj“:**

- **Sportskom savezu osoba s invaliditetom Đurđevac,**
- **gospodinu Krunoslavu Jakupčiću,**
- **gospodinu Đuri Tomrlinu.**

Za dodjelu javnog priznanja Nagrada za životno djelo pristigao je jedan prijedlog:

- Prijedlog Turističke zajednice Grada Đurđevca za dodjelu javnog priznanja Anđeli Lenhard Antolin iz Đurđevca.

Sukladno Odluci o javnim priznanjima Grada Đurđevca svake godine može se dodijeliti jedna Nagrada za životno djelo.

Razmotrivši dostavljeni prijedlog, članovi Odbora jednoglasno predlažu da se javno priznanje **Nagrada za životno djelo dodijeli Anđeli Lenhard Antolin iz Đurđevca.**

Za dodjelu javnog priznanja Povelja Grada Đurđevca, pristigla su tri prijedloga i to:

- prijedlog gradonačelnika Grada Đurđevca Željka Lackovića za dodjelu priznanja Ljekarnama Štefanić iz Đurđevca,
- prijedlog gradonačelnika Grada Đurđevca Željka Lackovića za dodjelu priznanja Nikoli Ciku iz Đurđevca,
- prijedlog Gradskog društva Crvenog križa Đurđevac za dodjelu priznanja Ivanu Domišljanoviću iz Đurđevca.

Prema Odluci o javnim priznanjima Grada Đurđevca, svake godine može se dodijeliti najviše pet Povelja Grada Đurđevca.

Članovi Odbora razmotrili su pristigle prijedloge te uvažavajući razloge predlaganja navedene u obrazloženjima, Gradskom vijeću Grada Đurđevca jednoglasno predlažu dodjelu priznanja Povelja Grada Đurđevca:

- **Ljekarnama Štefanić,**
- **gospodinu Nikoli Ciku,**
- **gospodinu Ivanu Domišljanoviću.**

ODBOR ZA DODJELU
JAVNIH PRIZNANJA

